

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 3 juli 2012 in zaken nrs. 12/4317 en 12/4053 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, thans: de staatssecretaris
van Veiligheid en Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en haar een inreisverbod opgelegd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2012 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft het hogerberoepschrift aangevuld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. Hetgeen in grieven 1 en 2 van het hogerberoepschrift en in grief 1 van het aanvullend hogerberoepschrift is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan.
3. In grief 2 van het aanvullend hogerberoepschrift klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij, nu het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is geacht, geen aanknopingspunten ziet om te oordelen dat vanwege humanitaire redenen verkorting van de duur van het inreisverbod aangewezen was. Hiertoe voert de vreemdeling onder meer aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, ten onrechte niet het standpunt van de staatssecretaris over de duur van het inreisverbod heeft getoetst, maar haar eigen oordeel daarvoor in de plaats heeft gesteld.
- 3.1. Uit het bij de rechtbank bestreden besluit blijkt niet dat de staatssecretaris bij de vaststelling van de duur van het inreisverbod, de omstandigheid heeft betrokken dat hij het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig acht. Door die omstandigheid evenwel te betrekken bij de toetsing of de staatssecretaris afdoende heeft gemotiveerd waarom hij een inreisverbod van twee jaar heeft opgelegd, is de rechtbank, in strijd met het bepaalde in artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, buiten de omvang van het geschil getreden.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd, voor zover deze ziet op het in het besluit vervatte inreisverbod, en voor het overige worden bevestigd. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het in het besluit vervatte inreisverbod worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

5. De vreemdeling heeft aangevoerd dat, nu het besluit er geen blijk van geeft dat individuele omstandigheden bij de beoordeling zijn betrokken, de staatssecretaris ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij een inreisverbod voor de duur van twee jaar heeft opgelegd.

5.1. De in de beroepsgrond opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling reeds beantwoord bij uitspraak van 19 november 2012 in zaak nr. 201204324/1/V2 (www.raadvanstate.nl). Uit die uitspraak volgt dat de staatssecretaris, nu hij in het voornemen van 15 januari 2012 noch op enig ander moment in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar heeft gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot het afzien van het opleggen van een inreisverbod dan wel verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen, het besluit van 6 februari 2012 in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb heeft genomen.

De beroepsgrond slaagt.

6. Het beroep tegen het in het besluit vervatte inreisverbod is gegrond. Dat besluit moet in zoverre worden vernietigd.

7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 3 juli 2012 in zaak nr. 12/4053, voor zover hierin het beroep tegen het in het besluit van 6 februari 2012 vervatte inreisverbod ongegrond is verklaard;
- III. verklaart dat beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 6 februari 2012, kenmerk 1201.01.1014, voor zover het het inreisverbod betreft;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderd zestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. N. Walcott-Oliai, ambtenaar van staat.

w.g. Hent
voorzitter

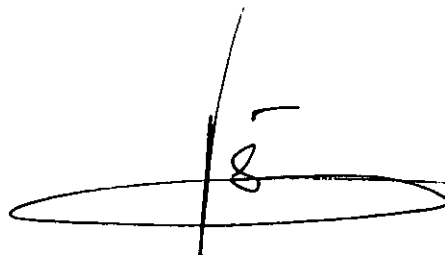
w.g. Walcott-Oliai
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 februari 2013

555-753.

Verzonden: 21 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser